

داستان شماره چهار - das alte Mütterchen

شما میتوانید در این بخش به داستان آلمانی das alte Mütterchen مادر سالخورده (مادر سالخورده که از نظر قد و قامت ریز و کوچک نیز می باشد) را به همراه فایل صوتی و متن و ترجمه دسترسی داشته باشید.

<https://de.alemani.de/wp-content/uploads/2021/02/Das-alte-Mutterchen.m4a>

DAS ALTE MÜTTERCHEN

Es war in einer großen Stadt ein altes Mütterchen, das saß abends allein in seiner Kammer: es dachte so darüber nach, wie es erst den Mann, dann die beiden Kinder, nach und nach alle Verwandte, endlich auch heute noch den letzten Freund verloren hätte und nun ganz allein und verlassen wäre. Da ward es in tiefstem Herzen traurig, und vor allem schwer war ihm der Verlust der beiden Söhne, daß es in seinem Schmerz Gott darüber anklagte. So saß es still und in sich ,versunken

als es auf einmal zur Frühkirche läuten hörte. Es wunderte sich, daß es die ganze Nacht also in Leid durchwacht hätte, zündete seine Leuchte an und ging zur Kirche. Bei seiner Ankunft war sie schon erhellt, aber nicht, wie gewöhnlich, von Kerzen, sondern von einem dämmernden Licht. Sie war auch schon angefüllt mit Menschen, und alle Plätze waren besetzt, und als das Mütterchen zu seinem gewöhnlichen Sitz kam, war er auch nicht mehr ledig, sondern die ganze Bank gedrängt voll. Und wie es die Leute ansah, so waren es lauter verstorbene Verwandten, die saßen da in ihren altmodischen Kleidern, aber mit blassem Angesicht. Sie sprachen auch nicht und sangen nicht, es ging aber ein leises Summen und Wehen durch die Kirche. Da stand eine Muhme auf, trat vor und sprach zu dem Mütterlein 'dort sieh nach dem Altar, da wirst du deine Söhne sehen.' Die Alte blickte hin und sah ihre beiden Kinder, der eine hing am Galgen, der andere war auf das Rad geflochten. Da sprach die Muhme 'siehst du, so wäre es ihnen ergangen, wären sie im Leben geblieben und hätte sie Gott nicht als unschuldige Kinder zu sich genommen.' Die Alte ging zitternd nach Haus und dankte Gott auf den Knien, daß er es besser mit ihr gemacht hätte, als sie hätte begreifen können; .und am dritten Tag legte sie sich und starb

مادر سالخورده

در یک شهر بزرگ مادری زندگی میکرد. شبها به تنهایی در اتاقش می نشست و به فکر فرو میرفت. ابتدا شوهرش ، سپس دو فرزند کوچکش و تمام اقوامش و در این اواخر دوستان صمیمی اش را از دست داده بود. با این همه غم و تنهایی چگونه به سر می برد؟

مرگ دو پسرش برای او بسیار غمگین بود.

در حالی که در افکار خود غرق بود صدای ناقوس کلیسا و دعوت به مراسم دعای صبحگاهی توجه او را به خود جلب کرد. تمام

شب را به با افکار پریشان بیدار مانده بود.

در این حال چند شمع روشن کرد و به کلیسا رفت. هنگامی که به آنجا رسید اطراف روشن شده بود. ولی منبع روشنایی از شمعهای روشن نبود بلکه از نوری کم رنگ بود.

کلیسا مملو از جمعیت بود. حضار همه ی جاها را پر کرده بودند. پیرزن خواست در جای همیشگی بنشیند ولی دید آنجا هم اشغال شده بود.

همه نیمکت ها پر از آدم بودند به جماعت نگاه کرد ، همه آنها دوستانش بودند که مرده بودند.

همگی لباس های قدیمی خود را پوشیده بودند و صورتهایشان کم رنگ بود ، حرف نمیزند و دعا نمی خواندند ولی صدای ناله ای در کلیسا می پیچید.

در این هنگام پیرزنی به مادر نزدیک شده گفت : به جایگاه اهداء نذورات کلیسا نگاه کن ، پسرانت را آنجا خواهی دید.

تا مادر به آن طرف نگاه کرد دو فرزندش را دید. یکی به دار آویخته شده بود و دیگری به روی یک چرخ به چهار میخ کشیده شده بود.

زن به مادر گفت : دیدی؟ اگر در این دنیا می ماندند عاقبتشان چنین میشد و خداوند آنها را به عنوان کودکان معصوم نزد خود نگهداری نمی کرد.

مادر پیر در حالی که می لرزید به خانه بازگشت ، زانو زد به شکرگزاری از خداوند پرداخت که این مناظر وحشتناک را به او نشان نداده ، سه روز بعد او هم در تختخوابش مُرد.